

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף עד.

"זה גיטך מהיום אם מתי" - מה היא באותן הימים, שבין זמן הנתינה עד מעט קודם המיתה?

האם חייב במזונותיה	הבא עליה בשוגג	
חייב במזונותיה	חייב חטאת ¹	לר' יהודה
פטור ממזונותיה	בעילתה תלויה ² - או חטאת או פטור	לר' מאיר
פטור ממזונותיה	בעילתה ספק - או חטאת או אשם תלוי ³	לר' יוסי
חייב במזונותיה	מגורשת ואינה מגורשת - או חטאת או אשם תלוי	לחכמים ⁴

"הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זו - הרי זו מגורשת ותתן", מה הדין בדלהלן?

נקרע הגט או אבד קודם שנתנה מעות	מתי חלים הגירושין	
אינה צריכה גט שני	מיד עכשיו ⁵	לרב הונא - "והיא תתן"
צריכה גט שני	חלים כשתתן	לרב יהודה - "לכשתתן"

בלשונות דלהלן, האם אמרינן שחל הגט מעכשיו, או רק לאחר קיום התנאי?

"במהיום ולאחר מיתה"	בכל תנאי שאמר "על מנת"	
תנאי וחל מעכשיו	חל מעכשיו	לרבי
ספק אם תנאי או חזרה	לרב יהודה ולבני בבל: כשיתקיים התנאי ⁶ לרב אסי בשם ר' יוחנן: חל מעכשיו	לרבנן

¹ ר' יהודה סובר שהיא אשת איש לכל דבריה, ובעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומטמא לה, ורק אינה צריכה הימנו גט שני. ופי' "מעט שאני בעולם" היינו רגע אחד קודם מותו.

² פי', דאם מת מן החולי הזה, הרי מי שבא עליה פטור, כי הרי נתקיים התנאי והוי גט משעה ראשונה. דר"מ מפרש "מעט שאני בעולם" היינו מרגע שנותן את הגט (וכאילו אמר "מהיום אם מתי"), ורק מתנה שימות מאותו חולי, ואם לא מת מאותו חולי, הבא עליה חייב חטאת בודאי כי לא נתקיים התנאי והיא אשת איש גמורה.

³ בביאור "מעט שאני בעולם" ס"ל כר' יהודה דהיינו שעה קודם מיתתו, אלא שס"ל דאין ברירה ואף אם לא מת בשעה שאחר הבעילה אין אומרים שחייב חטאת ודאי דכל שעה היא בספק ולכן חייב אשם תלוי. אולם אם לא מת לבסוף שלא נתקיים התנאי, אז ודאי שחייב חטאת ודאי.

⁴ חכמים כאן אמרו את הלשון של ר' יוסי במשנה, ור' יוסי דברייתא אינו כר' יוסי במשנה, דהא יש חילוק ביניהם לענין מזונות וכדלהלן.

⁵ ורק היא צריכה לתת את המעות כדי לקיים את התנאי, וכשתקיים את התנאי מתברר למפרע שכבר היתה מגורשת משעת נתינה.

⁶ אכן התוסי' (בד"ה אדמפליגי) כתבו בשם ר"י, שגם לרב יהודה הוי ספק גט מעכשיו עד שתתן או עד שיתקיים התנאי.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף עד:

אמר לה "על מנת שתתני לי איצטלית" - האם יכולה לתת דמיה?

כשנמצאת בעין	כשאבדה האיצטלית	
אינה יכולה	אינה יכולה	לרבנן
אינה יכולה	יכולה לתת דמיה	לרשב"ג

מי שהתנה עם אריסו שאם ישקה שדהו ד' פעמים (במקום שלש) יקבל שליש הפירות (במקום רבע), ולבסוף בא גשם ולא היה צריך להשקות יותר, מה הדין?

אליבא דרשב"ג	אליבא דרבנן	
מקבל שליש ²	מקבל רבע ¹	לרב יוסף
מקבל שליש	מקבל שליש ³	לרבה

¹ דהרי לא נתקיים התנאי, וסתם תנאי הוא קפידא שהוא ישקה, ומה שהשקה הגשם לא מהני לוותר לו.

² דרשב"ג ס"ל שהתנאי הוא לא קפידא - אלא רק לצורך, ולכן היכא שלא נצטרך אין קפידא דוקא שהוא ישקה, וצריך לתת לו שליש מהפירות דהא השדה הושקתה ארבעה פעמים.

³ ס"ל לרבה שגם רבנן מודים כאן, דכל מה שנחלקו במשנה גבי איצטלית שאפ"י שאבדה הוא מקפיד - משום ששם ודאי כל כוונתו הוא לצערה, ולכן כל שלא נתקיים התנאי בדיוק הוא קפידא. משא"כ כאן בשדה הוא רק רוצה את הרווחת השדה שתהא מושקת טוב, וכיון שבא מטר אינו מקפיד, וצריך לתת השליש.